

[Aksel Larsen.]

serne. Man burde gøre det, som vi tidligere har forlangt her i Tinget, nemlig ophæve disse Undtagelsesbestemmelser, men paa det offentliges Bekostning. En Beregning, foretaget af Ministeriets Embedsmænd, vil formodentlig vise, at dette koster en kolossal Mængde Penge, og Konservative og Venstre kunde saa jamre over, at her ser man, at vi til Trods for Socialreformen skal op med utalte Millioner. Men det reelle Faktum er jo, at disse Arbejdere, der ikke er berettiget til ordinær Understøttelse, skønt de er Medlemmer af Kasserne, jo dog har en vis Ret til Understøttelse gennem de sociale Udvalg og Socialkontorerne, og at den Udgift, der vilde blive foraarsaget ved en saadan Dispensation som af os foreslaaet, vilde blive modvirket af en Række effektive Besparelser ved de sociale Udvalg, saa Merudgiften ikke bliver saa kolossalt meget større. Men det er formodentlig at tale for døde Øren i denne Forsamling — det fremgaar ogsaa af den Modtagelse, forskellige Deputationer fra de arbejdsløse og fra Fagforeningerne har faaet, baade hos Regeringen og hos Rigsdagens store Partier. Men selv om det er at tale for døde Øren, skal Ordene alligevel siges her; det skal alligevel fastslaaes, at man her ikke i ringeste Grad er ude for at ville afhjælpe Krisens Byrder for Arbejderklassen, man er ikke ude for at ville øve Ret og Skel mod en bestemt Befolkningsgruppe, men man er ude for under Tilskuds-Maske at faa Arbejdsløhedskasserne og dermed Arbejderne selv til at punge yderligere ud til Afhjælpsning af den Arbejdsløshed, der skyldes en fortvivlet Samfundsordning.

Ja, saa er der tilbage kun en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Han talte her en Mængde om, hvorledes Industriaktiernes Kurs er steget, saa vidt jeg kunde forstaa, uden at det ærede Medlem Hr. Prieme eller noget andet Medlem af Det konservative Folkeparti følte Trang til at protestere. Maa jeg erindre det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen om, at det, han her har fremdraget; kun er det samme, som er fremdraget Gang paa Gang af os Kommuniste, men som hidtil ikke har haft nogen Interesse, hverken for det ærede Medlem eller hans Parti. Det er et Udtryk for, at den Krisepolitik, Regeringen

og det ærede Medlems Parti i Fællesskab har gennemført i de sidste Aar, har bevirket, at Industriherrerens Kasser er blevet fyldt, deres Aktiers Kurser er røget i Vejret med himmelstræbende Fart, Overskud, Tantiører og Dividender er blevet større og større, medens Arbejderne og til Dels Landbruget har maattet bære betydelige Byrder. Hvis jeg nu troede, at det var paa Vejen til bedre Erkendelse, at det ærede Medlem fremsatte disse Betragtninger over Industriselskabernes Aktiekurser, vilde jeg naturligvis betegne det som glædeligt. Men paa den anden Side tyder alt paa, at baade det ærede Medlems Parti og Regeringspartierne er indstillede paa at afslutte en ny krisepolitisk Kohandel efter de samme Hovedlinier som hidtil. Vi har jo faaet Perspektivet vist af Statsministeren. Han har erklæret fra denne Talerstol, at hvis man skal hjælpe Landbruget efter de Ønsker, det maatte passe Venstre at fremsætte, saa maatte man ogsaa være kulant og hjælpe de arbejdsløse. Jeg formoder, Statsministeren dermed mente: gennemføre Lovforanstaltninger af den i Lovforslaget her skitserede Slags. Han erklærede videre, at saa kunde man jo godt samtidig tale om Forfatningsreform, om en Reform af Valgloven, eftersom ogsaa Venstre ønskede dette. Dermed er jo Linierne trukket op, Kriseforligets Konturer er vist, og der er den største Sandsynlighed for, at naar man kommer til de Udvalgs- og andre Forhandlinger, hvor det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mente, det var lettere at snakke end her, bliver man enig om noget i den Retning. Saa glemmer man, at Industriaktiernes Kurser er store og Dividenderne mangfoldige, og saa kommer man igen overens om visse Retningslinier, hvorefter der kan skæres en endnu bredere Rem end hidtil af den arbejdende Befolknings Ryg, for at Overklassen kan faa Krisen lettet.

Ja, det er sikkert forlængst gaaet op for Socialministeren, at vi er ikke begejstrede for det Lovforslag, der her har set Dagens Lys. Jeg ved ikke, om det er gaaet op for Ministeren, hvorfor vi ikke er begejstrede for det, men jeg tvivler i hvert Fald ikke om, at vor Stilling til Lovforslaget er den, som de allerfleste Arbejdsløhedskassemedlemmer vil tage, naar de bliver klar over Lovforslagets reelle Indhold og reelle